

Toon Hermans is voor de meesten onder jullie zeker geen onbekende. Toon verstond de kunst om wijsheid, simpele waarheden en levenskunst samen te vatten in heel eenvoudige begrijpelijke woorden.

Je herkent zeker deze:

“Je hebt iemand nodig stil en oprecht, die als het erop aan komt, voor je bidt of voor je vecht. Pas als je iemand hebt die met je lacht en met je grient, dan pas kun je zeggen: ik heb een vriend.”

Terloops gezegd, ik denk niet dat Toon Hermans het type "vriend" dat meestal op "facebook" voorkomt voor ogen had.

Oprechte vriendschap heeft te maken met een gedeeld gevoel van zorg en aandacht voor elkaar, met iets voor een ander doen zonder er iets voor terug te willen, met het delen van beleving zonder angst voor veroordeling of negatieve kritiek.

Vertrouwen is daarbij essentieel, trouw en loyaliteit zijn daartoe de sleutel. Een oprechte vriendschap biedt steun in moeilijke tijden. Wij houden van onze vrienden ongeacht wat er is gebeurd en we willen altijd het beste voor hen. Sint-Augustinus zei: een vriend(in) is iemand die alles van je weet en toch van je houdt.

In vriendschap is vrijheid een basisvoorwaarde willen we in staat zijn het mooie in de ander te herkennen en ervan te genieten. Opgelegde vriendschap bestaat niet of is vals. Zonder die vrijheid is vriendschap geven of ontvangen zeer moeilijk, ook als we teveel op onszelf gericht zijn, of als we ons gekwetst of ontgoocheld voelen, of als we negatief denken over onszelf en ons afsluiten.

Maar het is ook mogelijk elkaar te vinden of terug te vinden. Elkaar begrijpen, elkaar beter en beter leren kennen en waarderen. Mekaar troosten en helpen, en tezamen dingen ondernemen.

Vriendschap is ook een vorm van genieten. We kunnen genieten van schoonheid, van muziek, van de natuur, van lekker eten, enz... Maar veel meer nog van iemands welwillende aandacht, van het aantrekkelijke in een persoonlijkheid, van vriendelijke woorden, van talenten die we in een ander bewonderen... En als dat allemaal wederzijds is en van voortdurende aard, dan noemen we dat "vriendschap".

Vriendschap brengt het positieve op de voorgrond en vergroot onze draagkracht. Gedeelde smart is halve smart. We staan zoveel sterker als we zorgen en pijn met iemand kunnen delen.

Kunnen we wat voorafging ook toepassen op de vriendschap tussen mens en God? Onze relatie met God is niet helemaal vergelijkbaar met menselijke vriendschap. Neen, we horen God niet spreken, hij geeft geen schouderklopje, we zien geen glimlach.

God bereikt ons voornamelijk via onze geest, misschien wanneer we de ogen sluiten, alleen zijn en het stil wordt om ons heen. Die overstap maken is niet altijd gemakkelijk. Maar daar staat dan weer tegenover dat we gelijk wanneer, en om het even waar, die vriendschap met God kunnen beleven èn beseffen: aanvaard en bemind te zijn.

Vriendschap met God is niet bedoeld om in de plaats te komen van de genegenheid tussen mensen. Neen we kunnen elkaar niet missen. Maar Zijn vriendschap kan ons helpen om voor andere mensen een betere vriend te zijn, want ze kan leiden tot meer zelfvertrouwen en vrijheid om de diepere waarden van het leven voorrang te geven. God is een Vriend die trouw blijft, ook al schieten wij meer dan eens tekort... en die altijd nieuwe kansen geeft.

Wat is bidden anders dan zo'n relatie met God beleven? Als we die vriendschap met God, die we langs Jezus van Nazareth hebben leren kennen, willen beleven, wat is bidden dan anders dan:

- met Hem spreken vanuit het bewustzijn van wie ik ben en van wie Hij is voor mij/ons?
- Hem danken (= niet evident vinden dat Hij er voor ons is), Hem bevestigen (loven) daarvoor, daarvan genieten in zijn bijzijn en dat uitvieren?
- Hem vragen wat ik ten diepste nodig heb, kwetsbaar, open en aanhankelijk zijn tegenover Hem?
- Hem zien als de bron van mijn leven, Diegene die Liefde is, aan mijn leven zin en samenhang geeft, de kern is van waaruit ik leef?

Als je het gebed dat Jezus ons leerde bidt, zeg dan 'Vader'. Door dit woord na te zeggen maak je je tot een wij. Vader wordt onze vader en mensen om je heen worden broers en zussen. En samen bidden wij:

- **Vader, uw naam worde geheiligd:** dat is als we evangelisch trachten te leven;
- **uw rijk kome:** we laten Gods rijk komen als we leven in waarachtigheid, in trouw en in liefde, en we moeten niet wachten op dat koninkrijk, het is al onder ons;
- **geef ons elke dag het nodige brood:** brood is het oersymbool van alles wat wij nodig hebben om te leven;
- **vergeef ons onze zonden:** vergeving maakt ons vrij, opent ons hart voor Gods barmhartigheid en laat ons hart spreken in mededogen;
- **en breng ons niet in beproeving:** we vragen om kracht en volharding om de weg van het evangelie te kunnen gaan en tegenspoed te doorstaan.

Het **Onze Vader** is een smeekbede die onze vraag inhoudt om ons Zijn Geest te zenden, die Heilige Geest van wijsheid en verstand, de geest van raad en sterkte, de geest van kennis en liefde... Het is een bede om "**ademruimte**", zodat wij niets verstikkends en geen beslotenheid beleven, doch "**open minded**" zijn.

Maar bidden is nog meer een levenshouding, een bewustzijn van Gods aanwezigheid, een vertoeven bij God waarbij tijd en plaats van ondergeschikt belang zijn. We moeten God geen instructies geven maar ons gewoon bij Hem aanmelden. Soms vinden we moeilijk onze woorden, maar ook uit een verward gebed kan God wijs worden.

En als je bidt...,

laat dan liever uw hart zonder woorden zijn dan uw woorden zonder hart.

Lees in de bijbel: Lucas 11,1-13 De kracht van het gebed

Bruno Jacobs
juli 2013 – mei 2016

Onze Vader
die in de Hemel zijt,
Uw Naam worde geheiligd,
Uw Rijk kome,
Uw wil geschiede
op aarde
als in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving,
maar verlos ons van het kwade. Amen.